

Scenekunst.no

Foto: Th'Line

Over Th'Line?

Freestyler med Boomfunk MC er alltid en god idé. Eksentriske Steelo glir frem på låtas vinger i sølvbukser, platåsko fra 90-tallet, løsskjegg og pumpa brystkasse. Det er mye ved Steelo som er fake, likevel vekker hen ekte følelser.

[Twitter](#) | [Facebook](#)

KRITIKK 20.11.2018

Andrea Csaszni Rygh

FAKTA

Steelo & Th'Future

Koreografi, konsept, lys, tekst, lyd, kostyme, foto: Th'Line (Kristina Søetorp Wallace og Ida Wigdel)

Steelo: Kristina Søetorp Wallace

Lyd og lys: Ida Wigdel

Produsent og Th'Future: Caroline Blomqvist

Støttet av: pur skaperglede from within

Dansekunstnerne Kristina Søetorp Wallace og Ida Wigdel står bak gruppa Th'Line, kjent for sine humoristiske forestillinger med korny kostymer. De skjuler ofte ansiktene med masker, forvrenger stemmene, trer inn i særegne scenepersonligheter, og forskyver slik sin egen identitet. *Steelo & Th'Future* tar plass på Kulturhuset i Oslo, et sted der det vanligvis ikke er forestillinger av denne typen, og produksjonen er blitt til helt uten støtte. Denne gangen er det Wallace som alene underholder publikum, eller det er snarere den belgiske influenceren Steelo vi får møte. Wigdel er assistenten Rita, som sitter stum bak lys- og lyd-spakene i blå parykk. Med Steelo & Th'Future byr Th'Line igjen på humring og latter. Denne gangen er det likevel en ubehagelig undertone som gir forestillingen en ekstra tyngde.

Belgisk ideal

Til fengende hits låser Steelo blikket sitt i publikum mens hen stryker en gigantisk heia-dusk over kroppen. Steelo snakker med typisk belgisk-engelsk aksent, som innebærer et slags søkende -a? eller -no?, i enden av setningene, ekvivalenten til «eller hva?» på norsk. Steelo virker som en slags idealtypisk vest-europeisk samtidsdanskoreograf, og det er nok ingen tilfeldighet at den fiktive nasjonaliteten er belgisk. Belgia har lenge representert et slags mekka i dansefeltet i Europa. Med den anerkjente danseskolen P.A.R.T.S og med flere av de mest kjente dansekompaniene som vokste frem i på 1980-tallet, har det belgiske dansefeltet vært trendsettere eller, skal vi si «influencers»?

Steelos kroppsliggjøring av en slik danseklisjé er treffsikker og innledningsvis veldig morsom. Kanskje er det likevel litt internt. Kanskje er det ekstra komisk for meg og andre som har førstehånds erfaring med denne verdenen, som kanskje har vært på et sommer kurs på Impulstanz i Wien og kjenner til dansemiljøet i Brussel. Når Steelo bringer den sceniske situasjonen inn i en slags workshop situasjon med publikum, setter latteren seg likevel litt i halsen. Publikum bes om å trekke ut i rommet. Noen blir med, andre står igjen i et mørkt hjørne. Jeg er en av de som innledningsvis blir med, for å støtte, for å bidra til situasjonen. Vi følger instruksjoner, kjenner føttene synke ned i bakken, kjenner brystkassen vokse og synke. Steelo går rundt og begynner å ta på publikums mager for å kjenne pusten. Jeg setter meg etter hvert ned igjen og ønsker å observere. Det er vanskelig ikke å ta ansvar og delta når Steelo ber om det, men noe får meg til å motstå. For det begynner å bli tydelig at det ligger en dobbelthet i situasjonen.

Noen av publikummerne leker at de er sjøgress mens Steelo svømmer som en fisk mellom dem og stryker seg mot ryggen og mager. «Ah, you're tickling me-a.» Steelo prøver å få meg opp fra bakken. «Come, come! Do you not want to?» «No», sier jeg. «That's ok» sier Steelo, «I will not force myself on anyone-a, I'm not like that.»

#Metoo og gruppedynamikk

Etter hvert tar Steelo frem en plathånd, fordi: «ah I forgot about me too,» Isteden for å ta direkte på publikum begynner Steelo å bruke plathånden. Til

gjengjeld blir befølingen mer overskridende og går fra mager til bryster. «This is better-a?». Mange kniser og ler, men det er noe med Wallace sin evne til å skape en overbevisende karakter som gjør at leken virker merkelig ekte. Det er egentlig ikke gøy lenger, men tankevekkende, og er det egentlig ok at Steelo tar på publikums bryster? Det er ikke sikkert det er meningen, men det er vanskelig ikke å dra paralleller mellom tematikken i *Steelo & Th'Future* og de aktuelle trakasseringanklagene rettet mot den belgiske koreografen Jan Fabre.

Steelo & Th'Future blir en kontemplasjon over hvordan en bestemt sosial setting kan påvirke den enkeltes grensdragninger og hvordan maktoverskridelse kan skje. Steelo presser seg ikke på, men tilrettelegger for en situasjon der det er mulig for hen å ta litt på publikum. Selv om forestillingen kan virke intern bærer den på et universelt poeng: Mange kan nok kjenne seg igjen i hvordan en bestemt gruppedynamikk og situasjon kan få en til å gjøre noe en ellers ikke ville gjort. Det er både imponerende og ubehagelig hvordan Wigdel og Wallace gir oss mulighet til å studere et eksempel på en potensiell #metoo-situasjon på nært hold.

Klima og sånn

Metoo-situasjonen balanseres med innslag om global oppvarming og plast i havet. «I'll call this dance Global warming. Why not-e?» sier Steelo, og setter med det fingeren på hvor naiv og kunnskapsløs man kan fremstå i møte med klimaforandringer i vår tid. Fiske Steelo spyr ut et lite plastbånd mens hen prøver å beskytte sine dyre sølvbukser. Publikum får også hvert sitt bånd som lager brusende lyd når vi knitrer med dem i fellesskap. Steelo sier det kan minne oss på at vi ikke er alene. Vi trer inn i show-modus og Steelo engasjerer seg plutselig i en eleverende rockeringdans. Det kommer også inn en gigantisk heia-dusk. «What is this-a? Is it something from the stomach of a fish? Or is it tape from a VHS?». Det er tullete, men samtidig har Th'Line generelt en spesiell timing og evne til å skape skjønnhet midt i alt som er på liksom.

Th'Line har kanskje et rykte på seg i dansefeltet for å være en komisk avløser, men i *Steelo & Th'Future* dukker det opp en mer seriøs dimensjon. Wigdel og Wallace viser en evne til å balansere lek og alvor på en engasjerende måte, og som får oss til å tenke og lure. De får oss til å tenke over individets evne til å ta egne valg og hvordan situasjoner og gruppedynamikker påvirker våre handlinger

<http://www.scenekunst.no/sak/over-thline/>